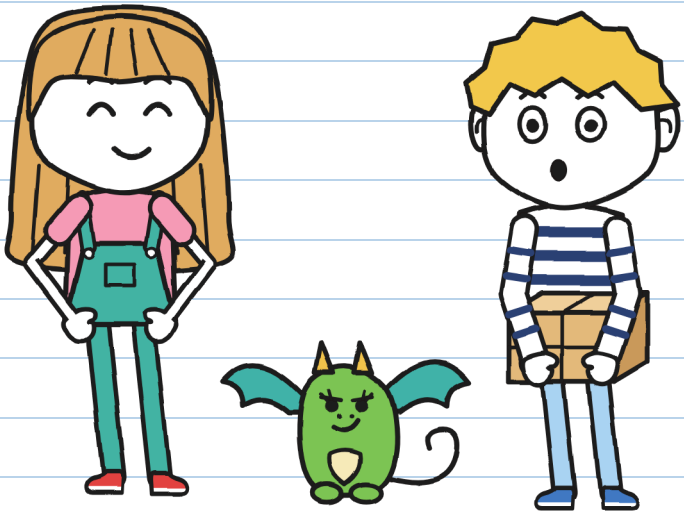
İMKÂNSIZ TESLİMATLAR · 1

Bu paket ısırıyor

Lui Eriksson

(Guni'nin defteri)

BEDEN L
İleri seviye · 11+

İMKÂNSIZ TESLİMATLAR · 1

Bu paket ısırıyor

Metin ve resimler: Lui Eriksson

BEDEN L · İleri seviye · 11+

Türkçe sürüm: LinguAula

İlk baskı: 2026

© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

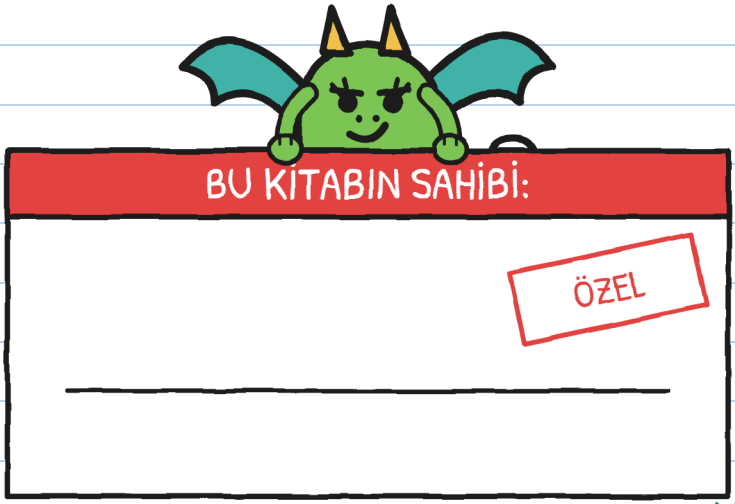
Sınıf ve ev için serbestçe fotokopi çekilebilir.

LinguAula

Her bölüme linguaula.com'da çalış

Bu kitap yazılırken hiçbir paket zarar görmedi.
Neredeyse hiçbiri. —H.

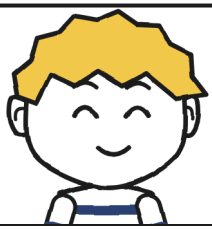

Başka kimsenin değil. –H.

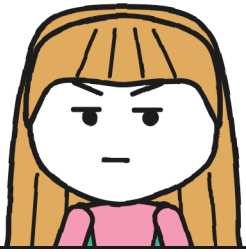
Bulursan şafaktan önce geri getir.

Kırıntı ısırıyor, çünkü bir hikâyede yaşıyor. Gerçek bir hayvanla karşılaşırsan 76. sayfaya bak. –H.

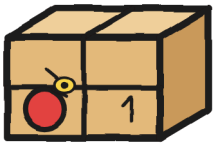
KİM KİMDİR

Guni. Mahallenin yenisi. Profesyonel kurye (aşağı yukarı). Bu defter onun.

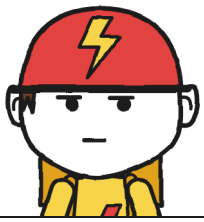
Hulita. Yeşille yazar ve yeşille yazdıkları silinmez.

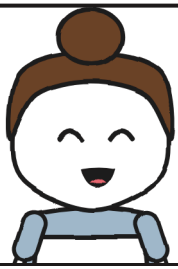
1 numaralı paket. Adres: Ejderhalar Evi. Talimat: sıcak tutun.

Mara. İmkânsız Teslimatlar'ın sahibi. Tek bir kuralı var.

Tonyo. ŞİMŞEK'in kuryesi. Çok sıkıcı şeyleri çok hızlı teslim eder.

Elia. Fırıncı. Onun ızgarasından fırının sıcak havası çıkar.

TESLİMAT DEFTERİ
Sahibi: Guni

ÖZEL.

"Özel" demek, önce ben okurum demek. —H.

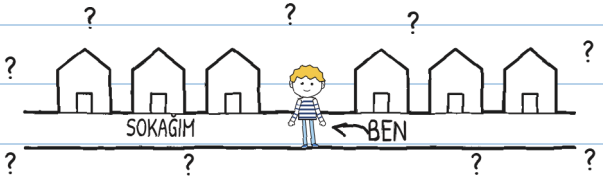

Bu defter, taşınma kutularının 14 numaralısından çıktı. Kutunun üstünde son derece emin bir şekilde MUTFAK yazıyordu ama içinde tek bir zavallı kaşık bile yoktu: sadece bu defter, tek kalmış bir çorap ve kimsenin olmayan lastik bir kurbağa.

BÖLÜM 1

O paket olmaz

Dört gündür bu mahalledeyim ve şimdilik tam olarak bir sokak biliyorum. Ama baştan sona, orası kesin.

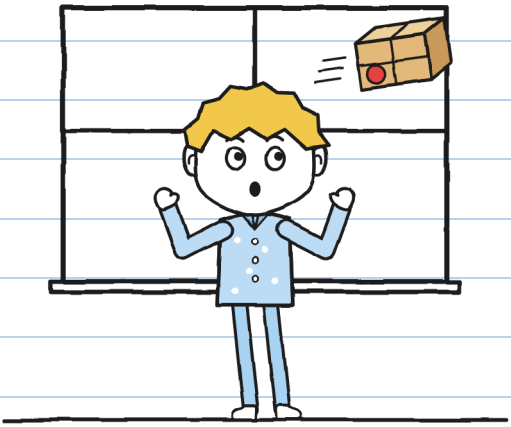

Arkadaş edinme planım:

1. Merhaba demek.
2. İlginç bir şey söylemek.
3. ???

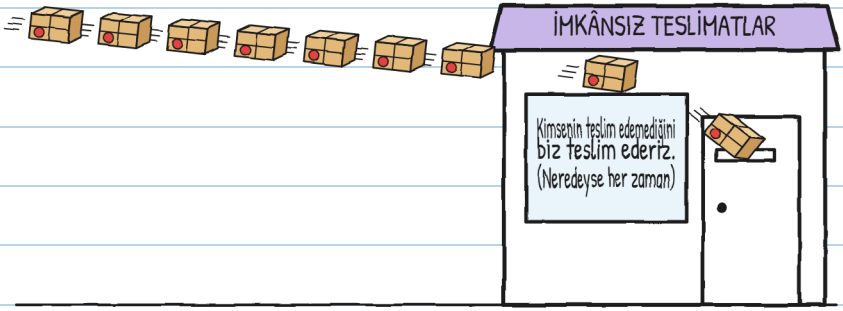
2. maddede takıldım; 3. madde ne, hiç bilmiyorum.

Bu sabah beni, penceremin önünden uçarak geçen bir şey uyandırdı; bu, benim sokağımda her gün olan türden bir şey değil. Ya da ben öyle sanıyordum.

Bir paketti.

Sonra bir tane daha geçti, sonra bir tane daha: ördekler gibi sıra sıra dokuz paket, sokağın karşısına geçip karşıdaki dükkânın posta kutusundan içeri süzüldüler. (Öbür on bir paket, sonradan öğrendiğime göre, ben deliksiz bir uyku çekerken daha önce dönmüştü.)

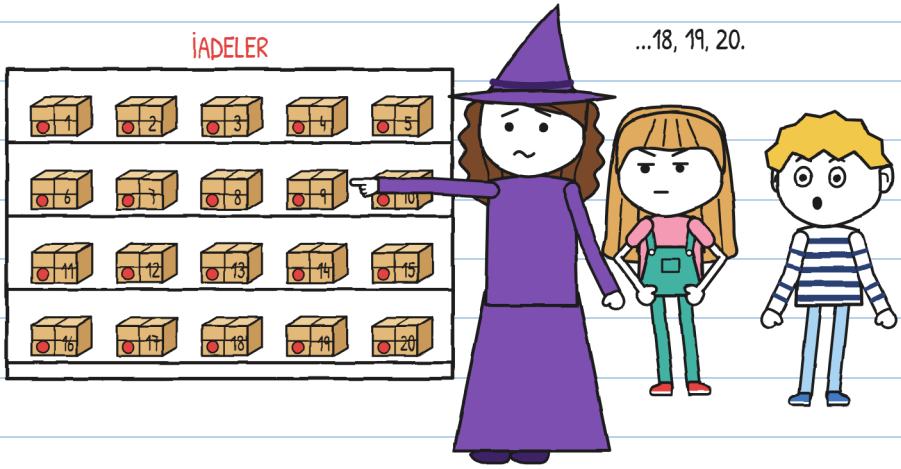

Artık 2. maddem vardı: "Uçan paketler gördüm."

Bu ilginç değil. Çok sık olur.

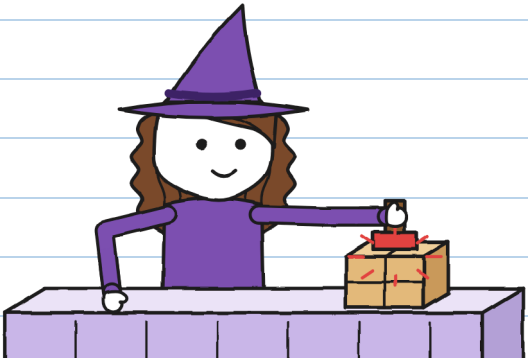
Bu notu, daha bu sabah karşıdaki dükkânda tanıştığım Hulita yazdı. Yeşille yazıyor ve yeşille yazdıkları silinmiyor: denedim.

Çizgili kazağımı pijamamın üstüne giydim ve aklıma geçmemek için iyi bir sebep gelmeden sokağın karşısına geçtim.

— Hepsi geri döndü, diye iç çekti cadı. Yine.

Cadının adı Mara; imkânsız teslimatlar yapan bir dükkânı, bir de sanki ampul yutmuş gibi parlayan bir mührü var.

Hulita bunu bana kendi defterimde anlattı, izin istemeye bile zahmet etmeden:

Böylece hiçbir paket kaybolmaz. Ama teslim de edilmez.

Raftakiler iadeler: kimsenin bir türlü teslim edemediği, üstelik hep aynı kişinin gönderdiği yirmi paket.

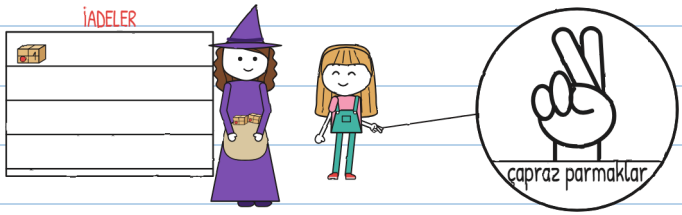
ADRES: ...
GÖNDEREN: R.

— R. kim? diye sordum.
— Yazısı çok kötü biri, dedi Mara, o kadar.

On dokuz iadeyi bir çuvala koydu: o gece bir deniz fenerine piyano götürecek, bu arada hepsini yeniden deneyecekti; şafakta dönecekti. Bir tek paket kaldı.

— O olmaz, diye uyardı Mara. Tek bir kural var: RAFA DOKUNMAYIN.

— Tabii, diye temin etti Hulita.

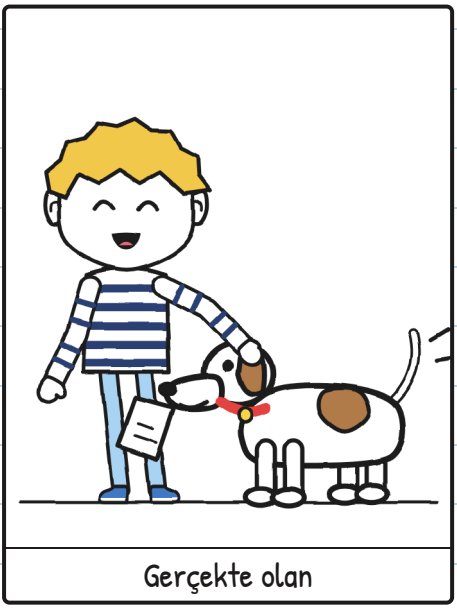
Kapı kapanır kapanmaz Hulita beni, kabul etmeden önce bir paketi ölçüp tartan biri gibi tepeden tırnağa süzdü.
– Sen teslimat yapmayı biliyor musun?

Ben de arkadaş edinmeye hevesli herkesin vereceği cevabı verdim:

– Evet. Eski mahallemde profesyonel kuryeydim.

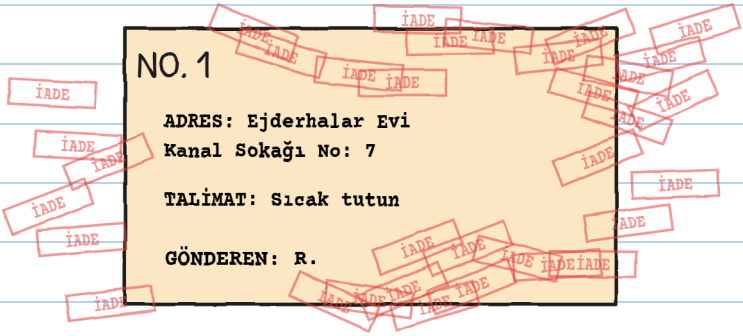
Söylediğim

Gerçekte olan

Köpek profesyoneli.

Hulita kalan tek paketi çıkardı: 1 numaralı paketi, "o olmaz" denen paketi. Elleri biraz titriyordu; benimkiler de, gerçi ben daha iyi gizliyordum: beni ele veren tek şey, ters giydiğim kazağımdı.

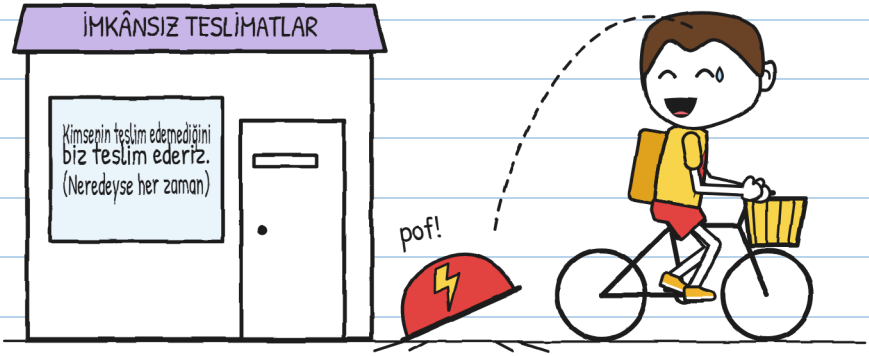

— Şafak sökmeden teslim edersek, diye akıl yürüttü Hulita, Mara sonunda iade paketlerini teslim edebildiğimi görür.

— Ya edemezsek?
— Edemezsek kendi kendine geri döner ve burada hiçbir şey olmamış olur.

Bana kusursuz bir plan gibi geldi, tek bir açığı bile yoktu. İçinde ne olduğunu henüz bilmiyordum.

Bir bisiklet zili çaldı ve vitrinin öbür tarafında, kasklı ve sarı çantalı bir çocuk belirdi; çantası bağıra bağıra ilan ediyordu: ŞİMŞEK KARGO. ON DAKİKADA YA DA BEDAVA.

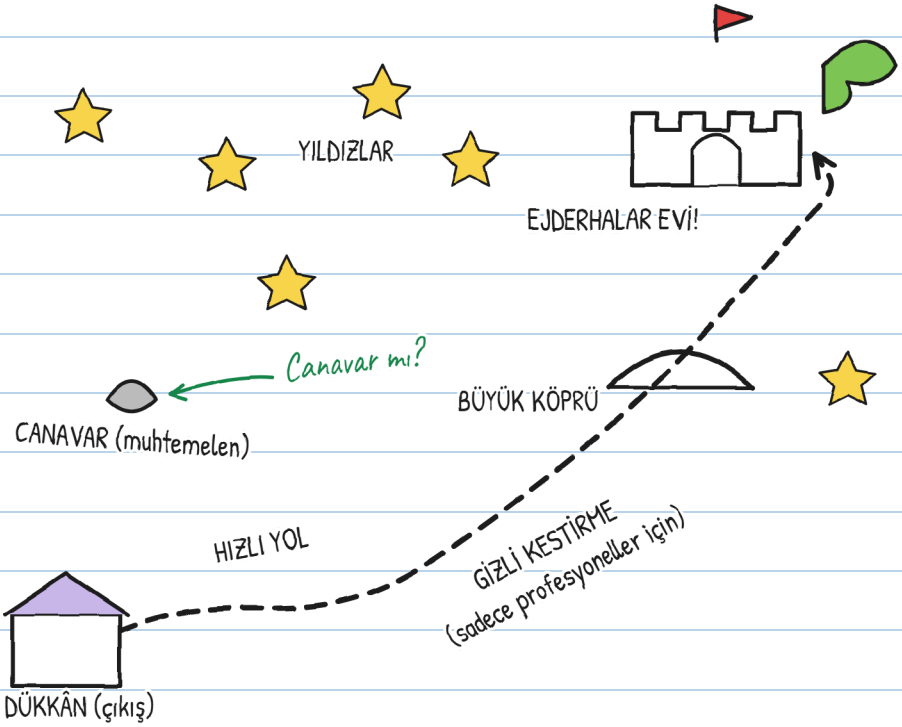

— İmkânsız Teslimatlar mı? diye dalga geçti. Sizin bir şey teslim etmeniz imkânsız.

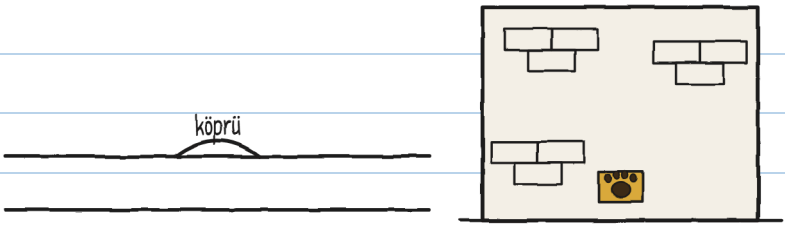
Tonyo. Çok sıkıcı şeyleri çok hızlı teslim eder.

— Bugün işte bunu teslim ediyoruz, diye karşılık verdi Hulita, gayet ağırbaşlı. Tonyo "Ejderhalar Evi" yazısını okudu ve öyle bir kahkaha attı ki kaskı düştü.

Bir teslimat krokisi çizdim, çünkü profesyonel kuryeler kroki çizer ve ben de daha bu sabahtan beri onlardan biriydim.

Yıldızlar yolun üstünde değil.

Kanal Sokağı No: 7

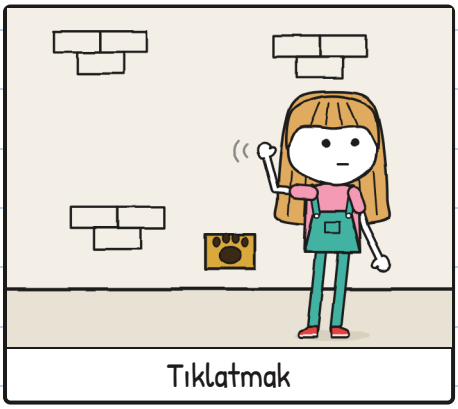
Kanal Sokağı No: 7 bir ev değildi. Bir duvardı.

Dümdüz bir duvar; ne kapısı var ne penceresi, sineğin bile kayıp düşeceği cinsten. Üstündeki tek şey, çok aşağıda, neredeyse yer hizasında, tuhaf biçimli bir oyuğu olan pirinç bir levhaydı: tam da çok küçük bir şeyin boyunda.

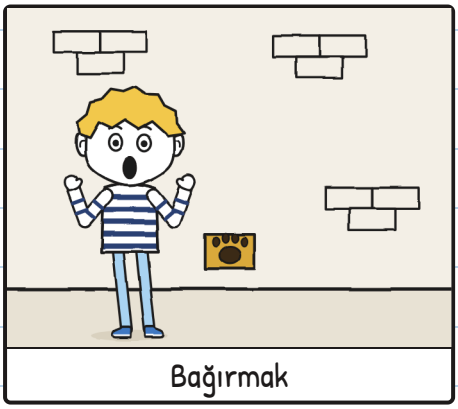

pirinç levha

— Belki bir posta kutusudur, diye öneride bulundum. Paket yan çevirince bile sığmıyordu.

Bir duvara denenebilecek her şeyi denedik:

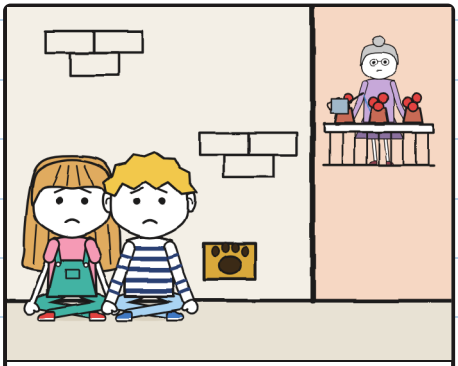
Tıklatmak

Bağırmak

Üstünden bakmak

Pes etmek

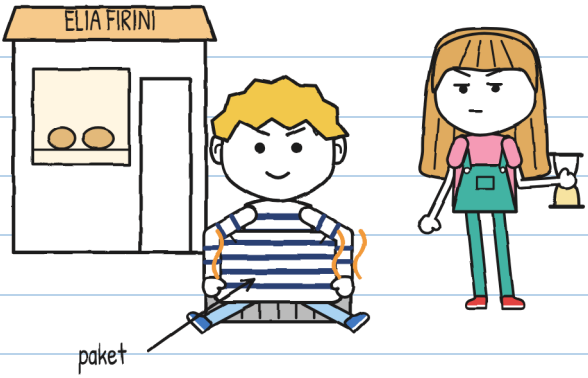
Yandaki evin balkonundan, sardunyalarını sulayan bir kadın, bunu daha önce bin kez görmüş gibi bir yüzle bizi izliyordu.

— O paket yıllardır geliyor, diye söylendi. Hep geldiği gibi gidiyor.

Kollarından içeri işleyen cinsten bir soğuk vardı ve Hulita etiketi yeniden okudu.
— "Sıcak tutun", dedi. Oysa yıllardır buz gibi bir rafta duruyor.

Ben yeniyim ve biz yeniler talimatları hâlâ harfi harfine uygularız: bir yerde "sıcak tutun" yazıyorsa, sıcak tutarım.

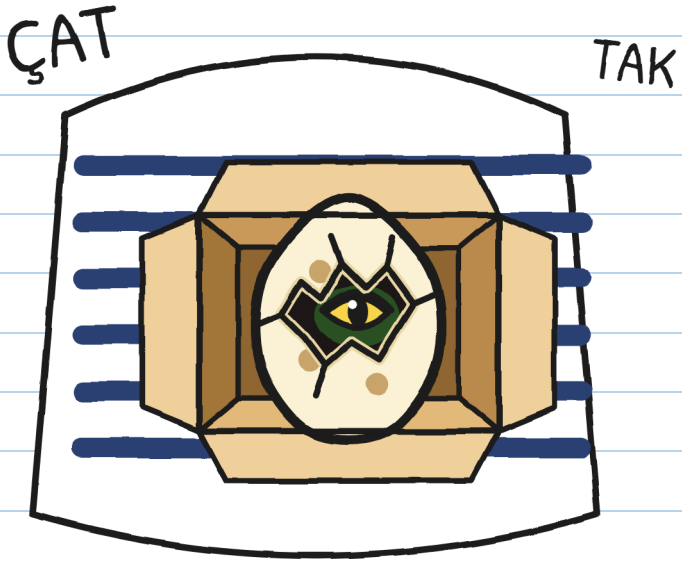
Paketi kazağımın altına soktum, Büyük Köprü'yü yeniden geçtik ve Elia'nın fırınının ızgarasına, fırının sıcak havasının çıktığı yere oturdum.

Hamile bir posta kutusuna benziyorsun.

Epey bir süre öyle kaldık; herkesin karnını guruldatacak bir ekmek kokusuna sarılmıştık ve ben terlemeye başlıyordum. Derken bir şey karnıma hafifçe vurdu: TAK.

— O senin karnın mıydı? diye sordu Hulita, bir kaşını kaldırarak.
— Benim karnım TAK yapmaz.

Ve paket bana baktı.

TEK HİKÂYE, ALTI BEDEN

Altı beden var, 3 ile 16 yaş arası, ve 20'den fazla dil. XXS, XS, S, M ve L'de sayfalar da resimler de aynı. XL ise bir roman. Değişen tek şey, hikâyenin nasıl anlatıldığı.

BEDEN XXS · PRE-A1
HAPŞU, EJDERHA KÜÇÜK BİR ALEV HAPŞIRIYOR!

BEDEN XS · A1
Ben normal hapşırdım. O küçük bir alev hapşırdı. Alev etiketin bir köşesini yaktı.

BEDEN S · A2
Ben normal hapşırdım. O ise küçük bir alev hapşırdı. Küçük alev etiketin bir köşesini yaktı. Sonra yavru o köşeyi yedi.

BEDEN M · B1
Ben normal hapşırdım ama o, etiketin köşesini yakan küçük bir alev hapşırdı. Sonra yanmış köşeyi yedi.

BEDEN L · B2
Ben normal hapşırdım; o ise etiketin köşesini kavuran küçük bir alev hapşırdı ve sonra, gayet sakin, kavrulmuş köşeyi yedi.

BEDEN XL · B2-C1
Resimli roman · 13+
AOBM seviyeleri yaklaşıktır.

Herkes kendi bedeninde. Aynı hikâye. —H.

Her bölüme linguaula.com'da çalış